

Rapport

Rapport over een klacht over het regionale politiekorps Gelderland-Zuid te Nijmegen en de hoofdofficier van justitie te Arnhem, alsmede over het regionale politiekorps Haaglanden te Den Haag.

Datum: 29 oktober 2012

Rapportnummer: 2012/179

Aanleiding voor het onderzoek

Verzoekers (en hun zoon) werden op vrijdag 17 september 2010 door een arrestatieteam (AT) in hun woning aangehouden. Zij werden ervan verdacht dat zij hun op dat moment 20-jarige dochter M. in de woning hadden gegijzeld, omdat zij een relatie had met een Nederlandse jongen die verzoekers niet geschikt voor haar vonden. Geblinddoekt en blootsvoets werden verzoekers overgebracht naar het politiebureau, alwaar zij in verzekering werden gesteld. Op maandag 20 september 2010 werden zij heengezonden. De zaak tegen verzoekers werd in overleg met justitie geseponeerd, omdat er onvoldoende bewijs tegen hen was van gijzeling dan wel opzettelijke vrijheidsberoving. Naderhand heeft een medewerker van het Landelijk Expertise Centrum Eergerelateerd Geweld (LEC EGG) contact met verzoekers opgenomen om te bemiddelen tussen hen en (de familie van de vriend van) hun dochter.

Verzoekers hebben op 15 december 2010 een klacht ingediend over het optreden van de politie Gelderland-Zuid bij de verantwoordelijke korpsbeheerder. Verzoekers gaven aan niet te kunnen begrijpen waarom zij (door een AT) in hun woning waren aangehouden en wat de aanleiding daartoe was. Overeenkomstig het advies van de klachtencommissie verklaarde de korpsbeheerder de klachten van verzoekers over hun aanhouding en de redenen daartoe ongegrond. Hun klacht over het niet informeren over de redenen voor hun aanhouding werd gegrond verklaard. Het was beter geweest als de politie hun na hun vrijlating in een gesprek uitleg had gegeven over de achtergrond van de door de politie gemaakte keuzes.

Verzoekers dienden op 13 januari 2011 ook een klacht in over de bemiddeling door een medewerker van het LEC EGG, bij de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden. In zijn poging tot bemiddeling had de politieambtenaar zich volgens verzoekers partijdig opgesteld in de richting van M. en de vriend en zijn familie. Verzoekers klaagden ook over de partijdigheid van de klachtbehandeling. De korpsbeheerder achtte beide klachten ongegrond, overeenkomstig het advies van de klachtencommissie.

Verzoekers konden zich niet vinden in de uitkomsten van beide klachtprocedures en legden hun zaak voor aan de Nationale ombudsman. In een gesprek op het bureau van de Nationale ombudsman hebben verzoekers hun klacht toegelicht. Zij vroegen de Nationale ombudsman een onderzoek in te stellen.

Op 21 september 2011 is de Nationale ombudsman een onderzoek gestart naar de klachten van verzoekers. De korpsbeheerder van de politie Gelderland-Zuid en de hoofdofficier van justitie te Arnhem is om een reactie gevraagd. Ook de korpsbeheerder van de politie Haaglanden is verzocht te reageren op de klacht. De klacht over de klachtbehandeling door de politie Haaglanden werd niet in onderzoek genomen.

Bij het onderzoek is uitgegaan van de volgende klachtformulering:

Verzoekers zijn samen met hun zoon op 17 september 2010 op verzoek van de politie Gelderland-Zuid en met toestemming van de hoofdofficier van justitie te Arnhem door een arrestatieteam in hun woning aangehouden, vanwege de verdenking van gijzeling van hun dochter. Verzoekers klagen erover dat er onvoldoende reden was om hen aan te houden en hiertoe een arrestatieteam in te zetten.

Ook klagen verzoekers over de wijze waarop politieambtenaar X van het regionale politiekorps Haaglanden en werkzaam bij het Landelijk Expertisecentrum Eergerelateerd Geweld, heeft bemiddeld in het conflict met hun dochter en de familie van haar vriend.

Standpunt van verzoekers

Ondanks de eerdere behandeling van hun klachten bij de politie bleef het voor verzoekers onduidelijk en onbegrijpelijk waarom zij als verdachten waren aangemerkt van gijzeling van hun eigen dochter en waarom zij nota bene met een AT in hun woning zijn aangehouden. Verzoekers hebben inzage gekregen in het politiedossier, maar dat heeft hen niet veel wijzer gemaakt. Verzoekers voelen zich door M. en de politie te kijk gezet. Het politieoptreden en het verblijf in een politiecel hebben psychisch diepe sporen bij hen achtergelaten. Zij schamen zich en voelen zich (door het gedrag van hun dochter) naar hun omgeving in hun eer en goede naam aangetast. De hele buurt stond te kijken toen verzoekers werden afgevoerd. Verzoekers willen dat het beeld over hen wordt rechtgezet. Ze hebben aangifte gedaan van smaad tegen hun dochter, maar deze werd geseponeerd. Verzoekers hebben met hulp van een advocaat tegen deze beslissing beklag ingesteld bij het gerechtshof.

Verzoekers zijn verder van mening dat er sprake is van ernstige miscommunicatie bij de politie en het Openbaar Ministerie. Op dinsdag 14 september 2010, drie dagen voor de inval, hebben zij thuis nog bezoek gehad van drie politieambtenaren. Deze politieambtenaren hebben uitvoerig met verzoekers en M. afzonderlijk gesproken. Toen is de afspraak gemaakt dat de wijkagent in de loop van de week zou langskomen voor een bemiddelingsgesprek. Volgens verzoekers valt dit niet te rijmen met het feit dat zij verdachten waren van het gijzelen van M. over de periode 14 september tot en met 17 september. Naderhand is het verzoekers gebleken dat het bezoek van de drie politieambtenaren niet eens bij de politie bekend was op het moment van de beslissing om hen op 17 september 2010 aan te houden. Daarnaast was het fysiek onmogelijk dat zij M. hebben gegijzeld. M. is meermalen alleen thuis geweest, omdat verzoeker en hun zoon naar werk en school moesten. Ook is M. verschillende keren in gezelschap naar de stad geweest. Verzoekers hebben sterk de indruk dat hun Turkse achtergrond heeft meegespeeld bij de afwegingen die de politie heeft gemaakt.

Een ruime week na hun invrijheidstelling werden verzoekers benaderd door politieambtenaar X van het LEC EGG, met als doel te bemiddelen tussen verzoekers en M. (en haar vriend en zijn familie). Op basis van het gesprek dat verzoekers met X hadden en de uitspraken die X deed, kregen zij de indruk dat X aan hun kant stond en dat hij zou proberen om hen weer met M. in contact te brengen en haar weer terug te brengen bij de familie. Het tegendeel bleek waar. Verzoekers voelden zich onder druk gezet door deze politieambtenaar, om mee te werken aan een gesprek. Als ze niet zouden doen wat hij hun vroeg, dan zouden ze M. wellicht niet meer zien. Het gesprek is er niet gekomen, doordat de familie van de vriend de afspraak had afgezegd. De reden daarvoor werd niet door verzoekers geloofd. Door de opstelling van politieambtenaar X is het conflict met M. alleen maar groter geworden.

Standpunt van de korpsbeheerder van de politie Gelderland-Zuid

In reactie op het onderzoek van de Nationale ombudsman schetste de korpsbeheerder allereerst de aanloop naar de aanhouding van verzoekers.

Op 14 september 2010 was er bij de politie een melding van een betrokkene binnengekomen over mogelijke problemen in het gezin van verzoekers, vanwege de relatie van M. en haar vriend. De politie is die dag langsgegaan en heeft afzonderlijk met verzoekers en M. gesproken. De politie heeft aangegeven wat zij wel en niet voor verzoekers en M. kon betekenen. Ook is de wijkagent ingeschakeld om te bemiddelen.

In de avond van 14 september 2010 kreeg de unit multi-etnisch politiewerk van de politie Haaglanden (de lokale expertgroep van het politiekorps Haaglanden, niet te verwarren met het LEC EGG) een e-mail van een van de betrokkenen. Een dag later kreeg politieambtenaar A, teamleider van de expertgroep diversiteit van de politie Gelderland-Zuid, deze e-mail doorgestuurd. De politie Haaglanden heeft het LEC EGG toen ook geïnformeerd. In de e-mail wordt gesproken over ontvoering van de dochter en de (doods)bedreigingen die door verzoekers zouden zijn geuit. De situatie bij verzoekers thuis zou zijn geëscaleerd. A was van mening dat er risico's voor eengerelateerd geweld aanwezig waren. Hij heeft de wijkagent van verzoekers die dag langs gestuurd, maar er leek niemand thuis te zijn.

Op 16 september 2010 heeft A een gesprek gehad met de verzender van de e-mail, onder meer over de (doods)bedreigingen die de familie van verzoekers telefonisch richting de vriend zouden hebben geuit. De wijkagent ter plaatse van de verzender is door A verzocht bij de verzender in gesprek te gaan om een inschatting te maken van de situatie. In de

avond van die dag werd de politie Gelderland-Zuid telefonisch opnieuw door dezelfde betrokkene benaderd met informatie over de problematische situatie en zorgwekkende sms-berichten die M. die dag zou hebben verzonden aan haar vriend. De melder heeft de sms-berichten in een e-mail aan de politie verzonden. Volgens de korpsbeheerder bevatten de sms-berichten opnieuw, meer concrete doodsbedreigingen van verzoekers in de richting van M. en haar vriend. A heeft aangegeven dat de bedreigingen zeer serieus genomen moesten worden. Het politieonderzoek werd voortgezet. Het LEC EGG (de korpsbeheerder verduidelijkte later dat dit de lokale expertgroep diversiteit betrof en niet het LEC EGG) is om een analyse gevraagd.

In de ochtend van 17 september 2010 ontving A van een betrokkene een alarmerende e-mail. Volgens de betrokkene had M. haar vriend laten weten dat ze vermoord zou gaan worden en dat er in het weekend iets ging gebeuren met haar broertje en neef. De melder was wanhopig. Deze e-mail gaf aanleiding voor het instellen van een strafrechtelijk onderzoek om de dochter van verzoekers in veiligheid te brengen. De districtsrecherche heeft de zaak overgenomen van het team Nijmegen-West, dat het tot dan toe in behandeling had.

De analyse van het LEC EGG (de korpsbeheerder verduidelijkte later dat dit de lokale expertgroep diversiteit betrof en niet het LEC EGG) gaf volgens de korpsbeheerder een beeld van een levensbedreigende situatie voor meerdere personen van gijzeling; de politie is door meerdere personen gealarmeerd, heeft mensen in de omgeving van de dochter gesproken en gehoord en heeft de beschikking gekregen over sms-berichten. Ook is er op diverse momenten overleg gevoerd met de unit multi-etnisch politiewerk van de politie Haaglanden. De berichtenstroom over de problematische situatie is sinds 14 september 2010 blijven aanhouden en werd met de dagen ernstiger, bedreigender en concreter. De mogelijke aanwezigheid van eengerelateerd geweld vormde een extra, bijzondere omstandigheid bij de bepaling van de ernst van de zaak. De Turkse afkomst heeft volgens de korpsbeheerder in zoverre vanwege de religie en/of cultuur een rol gespeeld. De korpsbeheerder merkte daarbij op dat bij een Nederlands gezin met een andere religieuze en/of culturele achtergrond de situatie even ernstig zou zijn ingeschat en dat de politie op soortgelijke wijze zou zijn opgetreden.

De conclusie van het politieonderzoek was dat er een redelijk vermoeden was van de verdenking van opzettelijke vrijheidsberoving en of gijzeling van de dochter. Er was sprake van een levensbedreigende situatie voor meerdere personen en onmiddellijk ingrijpen was noodzakelijk. Mogelijk zouden er in het weekend represailles worden uitgevoerd. Om de verdachten aan te houden en M. in veiligheid te brengen, is besloten om een AT in te zetten. De hulpofficier van justitie heeft de inzet met de piket-commandant van het AT besproken. De hoofdofficier van justitie en de korpsleiding hebben toestemming gegeven voor de inzet van het AT. Omdat het niet duidelijk was waar de verdachten en M. zich bevonden, heeft er op 17 september 2010 observatie rond de woning van verzoekers plaatsgevonden.

De korpsbeheerder merkte nog op dat bij de overdracht van de zaak op 17 september 2010 aan de districtsrecherche, het bezoek van de politie van 14 september 2010 niet aan de orde is geweest. Hoewel dit volledig was geweest, doet het volgens de korpsbeheerder aan de situatie en de beoordeling ervan niets af. Ook met de informatie over 14 september zou het observatie- en arrestatieteam zijn ingezet. Immers, na die dag is het ernstige vermoeden ontstaan van een levensbedreigende situatie voor M. en haar vriend en voor gijzeling van M.

Over de afloop van de zaak liet de korpsbeheerder weten dat verzoekers en hun zoon op 20 september 2010 weer in vrijheid waren gesteld en dat de zaak tegen hen was geseponeerd. Dit is hun op 11 januari 2011 ook schriftelijk meegedeeld. In een gesprek met een politieambtenaar is met verzoekers gesproken over de psychische gevolgen van de aanhouding, de verhoren en de inverzekeringstelling. Er is toen ook een toelichting gegeven op het politieoptreden en de gevolgen daarvan. De korpsbeheerder is van mening dat dit gesprek eerder gevoerd had kunnen worden. Daarbij merkte de korpsbeheerder op dat politieambtenaar X van het LEC EGG, waarover verzoekers later een klacht indienden, verzoekers reeds in september 2010 uitleg heeft gegeven over de aanhouding. Volgens de korpsbeheerder is dit gesprek goed verlopen en verzoekers wisten dat hun dochter veilig was.

Al met al bleef de korpsbeheerder bij zijn standpunt dat de klacht van verzoekers ongegrond was. Het politieoptreden was rechtmatig en behoorlijk. Wel was de korpsbeheerder zich bewust van de grote impact die het politieoptreden heeft gehad op verzoekers, hun dochter en hun omgeving. De bij de politie bekende feiten en omstandigheden noopten echter tot het optreden en rechtvaardigden dat ook. De korpsbeheerder heeft zijn reactie op het onderzoek van de Nationale ombudsman afgestemd met de hoofdofficier van justitie te Arnhem.

Verstrekking (deels vertrouwelijke) stukken

In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman verstrekte de korpsbeheerder processen-verbaal en mutaties over de inval en de aanloop daarnaartoe. Een deel van deze stukken verzocht de korpsbeheerder vertrouwelijk te behandelen. De Nationale ombudsman heeft kennis genomen van deze stukken en besloten deze vertrouwelijk te behandelen. Wel heeft de Nationale ombudsman aanleiding gezien om enkele concrete punten hieronder te benoemen:

In de e-mail van 15 september aan de politie schrijft een betrokkene over eerdere (doods)bedreigingen die door verzoekers zouden zijn geuit. Ook staat er in de e-mail dat M. het ouderlijk huis niet meer uit mocht en dat de situatie op 15 september verder zou zijn geëscaleerd. Eerder al was haar paspoort afgepakt evenals haar huissleutels, haar mobiel was kapot en M.'s moeder zou de huistelefoon meenemen als ze van huis weg ging. Nu zou M. ook op haar hoofd geslagen zijn en was haar laptop afgepakt. M. wilde weg. M.

maakte zich zorgen over de veiligheid van haar vriend.

De Nationale ombudsman heeft kennis genomen van de sms-berichten die M. op 16 september 2010 heeft verstuurd. Daarin schrijft M. dat zij en haar vriend allebei dood zouden gaan, maar dat zeker haar vriend groot gevaar liep. Mogelijk zouden er in het weekend stappen worden ondernomen.

Verder blijkt nog uit de vertrouwelijke stukken dat de vriend van M. in de middag van 17 september 2010 (de dag van de inval) een uitvoerig gesprek heeft gehad met de politie. Hij heeft zijn zorgen geuit over M. en zichzelf en aangegeven waar en onder wat voor omstandigheden M. zich nu mogelijk bevond.

Verklaring politieambtenaar A

In het kader van het onderzoek heeft de Nationale ombudsman politieambtenaar A om een verklaring gevraagd. Binnen het korps wordt er volgens hem gewerkt overeenkomstig de Aanwijzing huiselijk geweld en eergerelateerd geweld en de methode LEC EGG die daarin is opgenomen (zie Achtergrond). A heeft binnen het korps een adviseursrol. Echter, de verantwoordelijkheid voor zaken ligt bij het wijkteam, ook in de zaak van verzoekers. A heeft deze zaak samen met een Turkse collega gedaan. A is bij de zaak betrokken geraakt, door een verontrustende e-mail die de expertgroep diversiteit van het regionale politiekorps Haaglanden had ontvangen. Het was een lastige situatie. Door te stevig politieoptreden kunnen problemen in zaken waarin mogelijk eer een rol speelt, groter worden. Daarom is eerst geprobeerd om op een bemiddelende manier op te treden. A heeft op 15 september 2010 de wijkagent (dezelfde wijkagent die de drie politieambtenaren zouden benaderen die op 14 september 2010 bij verzoekers op gesprek waren geweest, aanvulling Nationale Ombudsman) langs gestuurd, maar naar diens gevoel was er niemand in de woning. Op grond van e-mails en sms'jes die de politie de dagen erna ontving, ontstond het beeld dat het niet goed ging met de dochter en dat ingrijpen noodzakelijk was. De sms'jes van het meisje zelf, hebben de doorslag gegeven om in te grijpen. De veiligheid van het meisje is dan belangrijker dan het belang van de familie, dat er naar de inschatting van de politie uit bestond dat de relatie en de problemen daaromheen, niet naar buiten mochten komen. Er waren ook signalen binnengekomen dat het meisje door haar ouders was mishandeld. Op 17 september 2010 is besloten in te grijpen. Er is die dag voortdurend overleg geweest tussen de recherche, het wijkteam en de lokale expertgroep diversiteit. Na de inval is het LEC EGG om een analyse gevraagd. Voor zover A zich kon herinneren, was de officier van justitie belast met eerzaken, niet betrokken in deze casus. Er is contact geweest met de piketofficier van justitie. Bij de beslissing op 17 september 2010 om in te grijpen was A voor zover hij zich kon herinneren, niet op de hoogte van het bezoek van politieambtenaren op 14 september 2010. Naar de mening van A hebben deze collega's de situatie die zij aantroffen niet goed ingeschat. Ze hadden A ook moeten informeren over het contact.

Op een aanvullende vraag liet A nog weten dat er geen checklist conform de methode LEC EGG is opgemaakt in deze zaak. A gaf daarvoor als reden dat in verband met de urgentie van de zaak door hem op vrijdag 17 september 2010 te 22.00 uur, een beroep is gedaan op de operationele ondersteuning en advisering van het LEC EGG. Dit is vlak nadat er door het AT een instap was gedaan in de woning van M. Normaliter wordt er per e-mail gecommuniceerd en geadviseerd, maar gezien de complexiteit van de zaak is er gekozen voor een directe ondersteuning van het LEC EGG.

Verklaring politieambtenaar B

In het kader van het onderzoek heeft de Nationale ombudsman politieambtenaar B ook om een verklaring gevraagd. Hij is binnen het korps Gelderland-Zuid groepschef van de recherche Nijmegen, tevens hulpofficier van justitie en eindverantwoordelijke in de zaak van verzoekers. Op 17 september 2010 kreeg hij bericht van het wijkteam dat er bij verzoekers mogelijk sprake was van gijzeling. Met het wijkteam, de expertgroep, de wijkagent en de recherche is overleg gevoerd. De vraag was hoe de zaak moest worden aangepakt. De situatie leek acuut en levensbedreigend. Het meisje om wie het ging, had stiekem vanaf het toilet vanuit de woning van haar ouders sms'jes verstuurd met een zeer zorgwekkende inhoud. Vanwege de ernst van het feit en het belang van snel ingrijpen, heeft B voorgesteld een AT in te zetten. Daarbij heeft een kleine rol gespeeld dat een zoon van verzoekers vuurwapenantecedenten had en de familie in een wijk woont waar de politie niet met open armen wordt ontvangen. Overigens kwam de familie niet eerder in de politiestructuren voor met betrekking tot problemen over de relatie van hun dochter. B verklaarde dat hij zich in deze zaak heeft laten adviseren door A. Deze vertelde dat niet elke situatie waarin sprake lijkt van gijzeling als even heftig moet worden gezien. In deze zaak waren echter alle rode vlaggen aanwezig. A zou ook contact hebben gehad met mensen van het LEC EGG, maar dit kan ook de expertgroep van het regiokorps Haaglanden zelf geweest zijn. Deze mensen zouden dezelfde mening zijn toegedaan over de ernst van de situatie. Iedereen die bij het overleg op 17 september 2010 aanwezig was, vond het een acute situatie. Het stadium van praten met de familie was gepasseerd. Vanwege het dreigende acute gevaar, was het geen optie de familie bijvoorbeeld 24 uur in de gaten te houden met verschillende (technische) middelen. Er is bewust gekozen voor de inzet van het AT. Voor B is de inzet van een dergelijk team niet per se een laatste redmiddel. Het is vooral bedoeld voor situaties waarin snel en beheerst optreden gevraagd wordt. De veiligheid van het meisje stond centraal evenals het snel en beheerst aanhouden van de verdachten. B heeft daarbij geen rekening gehouden met de eventuele gevolgen van de instap voor de omgeving van de familie en de gemeenschap waar zij deel van uitmaken, ondanks dat hij zich kan voorstellen dat dit voor de familie wellicht wel een rol speelt. De inzet van het AT is volgens de richtlijnen verlopen. B heeft de commandant van het AT benaderd. Nadat het AT in Nijmegen was aangekomen, is er een snelle scan van de situatie gemaakt. De commandant heeft toestemming gevraagd van de korpsleiding en de hoofdofficier van justitie. Voor de daadwerkelijke inval, heeft er observatie

plaatsgevonden, onder meer om exact te bepalen waar de dochter in de woning was. Daarop heeft het AT de woning betreden, is M. ontzet en zijn de verdachten aangehouden. Achteraf gezien vindt B dat M. de situatie wellicht wat stelliger heeft gebracht dan het in werkelijkheid was en dat verzoekers er een wat extreme manier van huisarrest op nahouden. Wellicht had het politieoptreden achteraf gezien anders gekund. Echter, als B in de toekomst met eenzelfde situatie wordt geconfronteerd, zou hij opnieuw handelen zoals in deze casus. Er wordt van de politie verwacht dat zij doortastend optreedt als dat nodig is. En ondanks dat het een bepaalde kleuring geeft aan het verhaal, maakte het voor B niet uit dat hij te maken had met een Turkse familie.

Verklaring politieambtenaar C

In het kader van het onderzoek heeft de Nationale ombudsman politieambtenaar C ook om een verklaring gevraagd. Hij is werkzaam als chef van het betrokken AT. C is overigens niet zelf bij de inval betrokken geweest, maar heeft de casus doorgesproken met de betrokken commandant. C liet weten dat de recherche Nijmegen hun op 17 september 2010 om bijstand heeft verzocht en dat zij naar Nijmegen zijn gegaan. De zaak is daar inhoudelijk met de recherche besproken. Er wordt dan een zorgvuldige afweging gemaakt of bijstand van het AT wel nodig en mogelijk is, waarbij ook naar alternatieven wordt gekeken. Dat is niet zomaar een snelle scan. Alle relevante informatie wordt daarin meegenomen. De operationeel commandant kijkt of aan de inzetcriteria is voldaan. Als de commandant tot de conclusie komt dat een AT moet worden ingezet, vraagt hij toestemming aan de hoofdofficier van justitie en aan de korpsleiding. In dit geval is dat ook gebeurd. Er is gehandeld in opdracht van officier van justitie M. en met toestemming van de officier van justitie der eerste klasse K. en de heer A. van de korpsleiding. Nadat er toestemming was verleend, is dit teruggekoppeld aan de recherche. Vervolgens zijn er plannen gemaakt om het meisje te ontzetten. Deze plannen moeten aan de chef van het AT worden voorgelegd. Bij wederrechtelijke vrijheidsberoving wordt altijd zorgvuldig naar de plannen gekeken.

Standpunt van de korpsbeheerder van de politie Haaglanden

In reactie op het onderzoek van de Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder weten bij zijn ongegrondverklaring te blijven. Hij verwees naar het eerdere advies van de klachtencommissie. Voor zover hier van belang overwoog de commissie dat X *geprobeerd* heeft een bemiddeling op gang te brengen, maar dat verzoekers zich niet hebben ingespannen om een bijdrage te leveren aan de oplossing. Hun verwachting was enkel dat X hun dochter zou terugbrengen en dat de relatie verbroken zou worden. Los van de

uitspraken die X in het eerste gesprek richting verzoekers deed, heeft hij duidelijk aangegeven dat hij alle mogelijkheden zou bekijken en met hun dochter, haar vriend en diens familie zou praten. X heeft na anderhalve week aan verzoekers duidelijk gemaakt dat hij een ander beeld van de situatie had gekregen door gesprekken met de dochter. De commissie overwoog dat X zich voldoende had ingespannen. Dat de bemiddelingspoging geen resultaat had, was niet aan hem te wijten. Overigens was er volgens de voorzitter van de klachtenadviescommissie in deze casus geen sprake van eerwraak. Tijdens de interne klachtbehandeling verklaarde X ook dat hij tijdens de poging tot bemiddeling niets op eigen houtje mocht doen, maar het onderzoeksteam telkens op de hoogte heeft gehouden van de stand van zaken en zijn inspanningen.

LEC EGG

De korpsbeheerder gaf verder informatie over het LEC EGG. Het LEC EGG heeft een landelijke taakstelling: alle regionale politiekorpsen in Nederland kunnen bij complexe zaken waarbij een eermotief wordt vermoed een beroep doen op de operationele ondersteuning van dit centrum. Het LEC EGG verricht verder wetenschappelijk onderzoek, verzorgt onderwijs(materiaal) voor het Nederlandse politieonderwijs en onderhoudt een (inter)nationaal netwerk van partners. Het LEC EGG is op 17 september 2010 ná de inval betrokken geraakt, door het verzoek van de politie Gelderland-Zuid om operationele ondersteuning. Het LEC EGG is niet betrokken geweest bij de afweging en besluitvorming om een AT in te zetten. Het optreden van X, in het conflict over vrije partnerkeuze door een meerderjarige vrouw, was erop gericht verdere (gewelddadige) escalatie te voorkomen, met inachtneming van de Nederlandse rechtsnormen. Concreet was het doel om door middel van een bemiddelingsgesprek tussen verzoekers en de familie van de vriend van hun dochter hen nader tot elkaar te brengen. Belangrijke voorwaarde daarbij is wel dat alle partijen openstaan voor elkaars argumenten en visies op het conflict.

Intern klachtendossier en inzage stukken

In het kader van het onderzoek verstrekte de korpsbeheerder het interne klachtendossier. Daaruit blijkt dat de klacht in eerste instantie door de leidinggevende van X gegrond werd verklaard. Bij een poging tot bemiddeling schrijven de procedures van het LEC EGG volgens de leidinggevende van X voor dat de eerste gesprekken bedoeld zijn om de visie en belevenissen van betrokken partijen te vernemen. Het is een professionele houding om neutraal te blijven en nog zonder verwachtingen te scheppen op gestructureerde wijze informatie te vergaren. Pas na hoor en wederhoor en aanvulling met feiten uit nader onderzoek kan een analyse worden gemaakt voor een eventuele conflictoplossing. Ook is van belang een heldere communicatie over procedures en mogelijkheden. Volgens de leidinggevende was X daar door zijn aanvankelijke betrokkenheid bij het relaas van verzoekers, onvoldoende in geslaagd.

De korpsbeheerder gaf de ombudsman vertrouwelijk inzage in stukken over de casus van verzoekers. De Nationale ombudsman heeft op deze manier kennis genomen van de analyse van het LEC EGG, die na de inval is opgemaakt. Wel vindt de Nationale ombudsman het relevant om op te merken dat een deskundige die het LEC EGG voor de analyse heeft geraadpleegd, achteraf van mening was dat M. niet in levensgevaar is geweest en dat M. evenmin aan huis gekluisterd was. Verder ontving de Nationale ombudsman diverse publicaties van het LEC EGG, tevens raadpleegbaar op de website van het LEC EGG (zie Achtergrond). In deze publicaties wordt beschreven dat eengerelateerd geweld uitgaat van het *motief* om geweld toe te passen of ermee te dreigen. Als definitie voor eengerelateerd geweld wordt gehanteerd: *elke vorm van geestelijk of lichamelijk geweld, gepleegd vanuit een collectieve mentaliteit, in reactie op een (dreiging van) schending van de eer van een man of vrouw en daarmee van zijn of haar familie waarvan de buitenwereld op de hoogte is of dreigt te raken*. In de publicaties wordt benadrukt dat aan repressief optreden van de politie in mogelijke eerzaken altijd een gedegen analyse vooraf moet gaan, waarbij met escalatiemomenten rekening moet worden gehouden. Een aanhouding van een verdachte met veel machtsvertoon, ten overstaan van de hele buurt, kan een situatie juist verergeren.

Verklaring politieambtenaar X

In het kader van het onderzoek heeft de Nationale ombudsman politieambtenaar X om een verklaring gevraagd. Voor zover van belang liet hij weten dat hij voorafgaand aan het eerste gesprek met verzoekers duidelijk heeft gemaakt wie hij was en met welk doel hij kwam, namelijk om met hen op zoek te gaan naar een voor allen acceptabele uitkomst. X heeft aangegeven onafhankelijk te zijn. In het vier uur durende gesprek heeft X geprobeerd de hevige emoties en boosheid over de inval te scheiden van de emotie over de relatie van hun dochter. Verzoekers presenteerden hun dochter als een licht verstandelijk gehandicapte, makkelijk beïnvloedbaar en afhankelijk van medicijnen. De jongen met wie zij omging zou een loverboy zijn. Hij was nog maar 21 en reed in een dure BMW. De jongen had een slechte invloed op haar. X heeft verteld dat hij in gesprek zou gaan met hun dochter, haar vriend en zijn familie. X heeft verzoekers gevraagd of zij met hen om tafel wilden. Daartoe waren zij bereid. Volgens verzoekers heeft X de indruk gewekt dat hij hun dochter voor hen terug zou halen. Die indruk is onterecht, aldus X. Net na de inval van een AT, waarin verzoekers verdachte waren van gijzeling, zou X niet toezeggen hun dochter terug te halen. Hij heeft hooguit gezegd dat als de vriend inderdaad een loverboy was, de politie daarmee aan de slag zou gaan. Nadat X contact had gehad met de dochter, die in een opvanghuis verbleef, merkte hij dat er met haar niets aan de hand was. Hij voelde zich door verzoekers bedrogen. Na gesprekken met haar vriend en zijn familie concludeerde X dat de vriend een volstrekt onschuldige jongen was, zonder antecedenten, afkomstig uit een bemiddelde familie. Ondanks de houding van verzoekers, heeft X geprobeerd verzoekers in gesprek te brengen met de familie van de vriend. Nadat een afspraak niet door kon gaan, wilden verzoekers niet meer om de tafel. X had hieraan

voorafgaand al begrepen dat verzoekers voor de inval al bij de familie langs waren geweest. Zij hadden zich toen bijzonder dreigend uitgelaten in de richting van de familie, als de relatie tussen hun zoon en dochter niet verbroken zou worden. Dat de bemiddeling met verzoekers niet is gelukt, wijt X aan het gebrek aan bereidheid bij verzoekers. Zij hadden één doel voor ogen, en dat was het terughalen van hun dochter en het einde van de relatie. De dochter, met wie X regelmatig contact heeft gehad, heeft echter haar eigen keuze gemaakt en is met haar vriend getrouwd. Vanwege haar veiligheid en het contact richting de families is X daarbij nog betrokken geweest. X heeft gedurende het hele proces ook nog diverse malen contact gehad met de familie van verzoekers. Tussentijds heeft er in november 2010 nog een emotionele ontmoeting plaatsgevonden tussen de dochter en haar gezin en familie. X was daarbij ook aanwezig. De dochter heeft in het drie uur durende samenzijn duidelijk aangegeven niet meer terug te willen naar haar familie, ondanks herhaalde verzoeken van hun kant.

De Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld (2010A101) en de methode LEC EGG

De Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld is een richtlijn van het Openbaar Ministerie, waarin regels worden gesteld over de opsporing en vervolging van huiselijk geweld en eengerelateerd geweld. De aanwijzing is in werking getreden op 1 juni 2010. De richtlijn vermeldt dat elke politieregio een contactfunctionaris heeft, die verantwoordelijk is voor operationele ondersteuning en advisering van mogelijke eierzaken, door middel van het toepassen van de methode LEC EGG (hierna). Ook is er op elk arrondissementsparket een officier van justitie belast met het beleid inzake de aanpak van huiselijk en eengerelateerd geweld. De aanwijzing benadrukt het belang van het (h)erkennen van eierzaken. Het LEC EGG heeft voor de Nederlandse politie een methode ontwikkeld voor de herkenning en aanpak van zaken waarin eer mogelijk een rol speelt. In de aanwijzing is het gebruik van de methode LEC EGG verplicht gesteld.

De methode LEC EGG kent drie stappen. Allereerst dient te worden gelet op signalen die op eer als motief voor (dreigend) geweld kunnen duiden. Met een elektronische zoekslag door informatiesystemen van de politie kunnen rode vlaggen worden gezet. Bij zaken die mogelijk betrekking hebben op een eerkwestie, wordt door de politie een checklist ingevuld. Het doel van de checklist is om op basis van verzamelde informatie een nauwkeurige analyse te kunnen maken. In de toelichting bij de checklist wordt (vanwege de complexiteit van eierzaken) onder meer benadrukt nooit overhaast op te treden, te bekijken of ondersteuning van het LEC EGG noodzakelijk is en er wordt gewezen op het belang van te verlenen nazorg. De ingevulde checklist vormt de basis voor een plan van aanpak, de derde stap. Met het zorgvuldig zetten van deze stappen kunnen onder meer op diverse momenten eventuele mogelijkheden voor bemiddeling worden herkend.

Beoordeling van de klacht over de politie Gelderland-Zuid en de hoofdofficier van justitie te Arnhem

1. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat de overheid een middel kiest om haar doel te bereiken dat niet onnodig ingrijpt in het leven van de burger en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. De inzet van een arrestatieteam moet worden gezien als een zwaar middel en moet dus in verhouding staan tot het doel van de aanhouding. De verhouding wordt daarbij in grote mate bepaald door de risico-inschatting van het te verwachten levensbedreigende geweld.
2. De gedraging waarover wordt geklaagd, rekent de Nationale ombudsman toe aan de hoofdofficier van justitie te Arnhem, aangezien deze toestemming heeft verleend voor de inzet van het AT. Bij de beoordeling zal hier verder van worden uitgegaan.
3. Waar deze zaak in de kern om draait, is de vraag of het behoorlijk is geweest om verzoekers aan te houden, met behulp van een arrestatieteam, of dat een andere aanpak in de gegeven situatie beter was geweest.
4. Daarvoor kijkt de Nationale ombudsman naar de feiten en omstandigheden op (en in aanloop naar) het moment waarop is besloten om het huis van verzoekers binnen te vallen. Bekend was dat verzoekers erachter waren gekomen dat hun meerderjarige dochter M. sinds enige tijd een geheime relatie had met een Nederlandse, meerderjarige jongen. Zij waren het hier niet mee eens en hebben hun dochter verboden nog contact met hem te hebben. M. en haar vriend hebben elkaar op 14 september 2010 toch weer gezien. Eenmaal thuis heeft haar moeder haar laptop afgepakt en is er ruzie geweest. De vriend en zijn ouders maakten zich ernstig zorgen om de situatie en hebben de politie ingeschakeld. Die constateerde dat verzoekers en M. een totaal ander verhaal hadden en heeft de wijkagent langs gestuurd om te bemiddelen. M. verbleef de dagen erna thuis, haar communicatiemiddelen waren afgepakt, en met een oude telefoon communiceerde ze stiekem met haar vriend. Ze stuurde hem op 16 september sms'jes waarin zij aangaf dat voor hen beiden (doods)bedreigingen werden geuit door verzoekers en dat er mogelijk in het weekend in hun richting iets ondernomen zou worden. Ook M. was bang. Eerder zou ze al meermalen door haar ouders zijn geslagen. De vriend is in de middag voor de inval gehoord door de politie. Hij heeft toen zijn zorgen om zijn veiligheid en die van M. met de politie gedeeld. Gezien het vermoeden van gijzeling en dreigend levensgevaar voor M. en met name haar vriend, is er op 17 september besloten om M. met een AT te ontzetten. Een kleine rol daarbij heeft gespeeld dat een broer van M. vuurwapenantecedenten had.

5. Achteraf bleek de situatie rondom M. minder ernstig. Ze was niet aan huis gekluisterd geweest en ze was niet in levensgevaar, aldus de deskundige van het LEC EGG, die later is geraadpleegd. Ook de recherchechef van de politie Gelderland-Zuid is van mening dat de situatie achteraf als minder heftig kon worden geduid.

6. Betekent dit dat politie en OM in deze zaak, die volgens de Nationale ombudsman kan worden aangemerkt als een zaak waarin eer als motief voor geweld mogelijk een rol speelde, een verkeerde inschatting van de situatie en de dreiging hebben gemaakt en te hard van stapel zijn gelopen?

De Nationale ombudsman vindt deze vraag relevant, omdat bij de behandeling van zaken waarin eengerelateerd geweld mogelijk een rol speelt, voorzichtigheid is geboden en er altijd gehamerd wordt op *weloverwogen* handelen. Duidelijk is dat politie en OM er bij de beslissing om met een AT binnen te vallen niet van op de hoogte waren dat politieambtenaren drie dagen eerder al thuis met verzoekers en M. afzonderlijk hebben gesproken. Verder heeft de politie niet de checklist ingevuld, zoals de Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld voorschrijft. Deze checklist is geen eenvoudige afvinklijst, maar een hulpmiddel om een zaak waarin eer mogelijk als motief speelt voor (dreigend) geweld, zorgvuldig en volledig in kaart te brengen. Een degelijke analyse vormt de basis voor een plan van aanpak. Evenmin is het LEC EGG voor de inval geraadpleegd om operationeel ondersteuning te verlenen, terwijl dat in een zaak als deze bepaald niet ondenkbaar was geweest.

7. Anderzijds heeft het onderzoek van de Nationale ombudsman laten zien dat de politie diverse andere stappen wel heeft gezet, om de aard en de ernst van het conflict en de rol en achtergrond van de direct betrokkenen in kaart te brengen. Voordat M. op 16 september 2010 de sms'jes verstuurde, is eerst geprobeerd om de wijkagent te laten bemiddelen, maar die trof niemand thuis, althans, er werd niet opengedaan. Ook is door de teamleider diversiteit wel degelijk een afweging gemaakt met betrekking tot de impact van een inval voor verzoekers.

8. Op grond van het bovenstaande concludeert de Nationale ombudsman dat politie en OM in deze complexe zaak niet op alle punten zorgvuldig hebben gehandeld. De Nationale ombudsman vraagt zich ook af welke afweging politie en OM hadden gemaakt, als bijvoorbeeld wel bekend was dat drie politiecollega's drie dagen eerder met verzoekster en M. hadden gesproken. Desondanks kan de Nationale ombudsman goed begrijpen dat politie en OM in de gegeven situatie, waarin wel degelijk sprake was van herhaalde doodsbedreigingen richting M. en haar vriend en dit gevaar ook als acuut te duiden viel, niet langer hebben gewacht, maar tot actie zijn overgegaan. Het ging om de belangen van een meerderjarige vrouw, die binnen de Nederlandse rechtsorde een vrije partnerkeuze heeft en moet kunnen gaan en staan waar ze wil. Het had er alle schijn van dat daar een hevige inbreuk op werd gemaakt. Verzoekers konden volgens de Nationale ombudsman dan ook worden aangemerkt als verdachten van gijzeling (zie Achtergrond).

9. De daarop volgende vraag is of het rechtmatig en behoorlijk was om verzoekers met een AT aan te houden.

Zoals de Nationale ombudsman in eerdere rapporten heeft overwogen (zie onder meer rapport 2010/184) is de beslissing tot de inzet van het arrestatieteam gebonden aan een aantal strikte voorwaarden. De inzet van een AT dient te worden beschouwd als het toepassen van een zwaar geweldsmiddel, dat veelal een ernstige inbreuk kan maken op grondrechten. Derhalve is de toestemming tot inzet van deze eenheid een zwaarwegende beslissing die verstreckende gevolgen kan hebben. Inzet van een AT betreft daarmee een vooraf en achteraf getoetste toepassing van zeer indringende dwangmiddelen.

Vereisten voor de inzet van een AT zijn neergelegd in artikel 8 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen (zie Achtergrond), alsook in de circulaire aanhoudings- en ondersteuningseenheden van het Openbaar Ministerie (zie Achtergrond). Ten eerste dient een situatie geschikt te zijn voor de inzet van een arrestatieteam. Arrestatieteams mogen, na verkregen toestemming, optreden in situaties waarin redelijkerwijs mag worden aangenomen dat levensbedreigende omstandigheden tegen de politie of anderen dreigen. Ten tweede is het de korpschef die beslist tot de inzet van een arrestatieteam (of een door hem aangewezen vervanger). Hij behoeft ingevolge de circulaire van het Openbaar Ministerie daarbij tevens de toestemming van de hoofdofficier van justitie, die op zijn parket maximaal twee officieren van justitie kan aanwijzen ter vervanging.

10. Op grond van het onderzoek concludeert de Nationale ombudsman dat de procedure voor de inzet van het AT correct en zorgvuldig is doorlopen. De Nationale ombudsman vindt het in deze situatie van mogelijke gijzeling en doodsb bedreigingen te verdedigen dat er is gekozen voor de inzet van een AT. Snel en met zo min mogelijk risico voor alle betrokkenen optreden door de politie is dan het meest aangewezen. Nu verzoekers daarover niet afzonderlijk hebben geklaagd, heeft de Nationale ombudsman geen onderzoek gedaan naar de wijze van optreden van het AT. Indien het juist is dat verzoekers blootsvoets en geblinddoekt zijn afgevoerd, plaatst de Nationale ombudsman daar wel een vraagteken bij. Hij vraagt zich af of dit noodzakelijk en evenredig was nadat de dochter van verzoekers in veiligheid was gesteld.

Alles overziend valt er het nodige af te dingen op de analyse en de voorbereiding van de zaak. Ook bleek de situatie achteraf minder bedreigend en acuut. Dit doet aan bovenstaande conclusie echter niet af. Er is niet gehandeld in strijd met het evenredigheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Beoordeling van de klacht over de politie Haaglanden

1. Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid zich onpartijdig opstelt en zonder vooroordelen handelt.

2. De Nationale ombudsman stelt vast dat X als politieambtenaar en bemiddelaar voor een zeer moeilijke uitdaging stond. In een emotioneel beladen situatie proberen om verzoekers, die verdachten waren geweest van gijzeling en of opzettelijke vrijheidsberoving van hun eigen dochter, weer met haar (en haar vriend en zijn familie) in gesprek te krijgen. Wat mochten verzoekers en de andere betrokkenen in redelijkheid van X als bemiddelaar verwachten? Allereerst dient een bemiddelaar onpartijdig te zijn in het contact richting beide partijen en dat ook benoemen. Ook is van belang een duidelijke communicatie over het doel van de bemiddeling en de rol van een bemiddelaar. Beide partijen mogen verder van een bemiddelaar verwachten dat hij zich ten volste inspant om hen weer met elkaar in gesprek te krijgen. Dit gaat echter niet zover dat partijen van een bemiddelaar kunnen verwachten dat hij hun verwachtingen over de uitkomst van de bemiddeling realiseert. Daarnaast is van belang dat een bemiddelaar onbevooroordeeld is en beide partijen gelijkwaardig behandelt.

3. De Nationale ombudsman heeft de indruk dat de klacht van verzoekers over de partijdigheid van X is ingegeven door het uitblijven van het resultaat dat zij voor ogen hadden met de bemiddeling, namelijk hun dochter terugkrijgen. De vraag is of X (onbedoeld) de verwachting bij verzoekers heeft gewekt dat hij hieraan zou meewerken of dat verzoekers X verkeerd hebben begrepen. Mogelijk is X in een poging om in het eerste gesprek het vertrouwen van verzoekers te (her)winnen in hem als bemiddelaar en ambtenaar van de politie, wat te veel in het verhaal van verzoekers meegegaan. De Nationale ombudsman sluit echter niet uit dat X zich vooral heeft uitgelaten in de sfeer dat *als* bijvoorbeeld de vriend van hun dochter inderdaad een loverboy zou zijn, de politie daar mee aan de slag zou gaan en dat verzoekers dit geïnterpreteerd hebben als een toezegging. X heeft immers aan verzoekers kenbaar gemaakt dat hij ook met hun dochter en de vriend en diens familie een gesprek zou voeren, met als doel hun kant van het verhaal te horen en te vernemen of ook zij wilden meewerken aan een bemiddeling. Wat er precies is gezegd, kan de Nationale ombudsman niet met zekerheid vaststellen. De lezingen van verzoekers en X lopen wat dat betreft te ver uiteen.

4. Nadat het X duidelijk was geworden dat verzoekers een beeld van M. en haar vriend hadden geschetst, dat niet bleek te kloppen, heeft hij desondanks geprobeerd hen met M., haar vriend en diens familie om de tafel te krijgen. Daarmee diende hij net zo goed het belang van verzoekers, als dat van M. (en haar vriend en diens familie). Het

bemiddelingstraject met verzoekers hield echter op, toen verzoekers zelf aangaven hier niet meer aan mee te willen werken. Dit valt X niet te verwijten en heeft volgens de Nationale ombudsman eerder te maken met de verwachtingen van verzoekers, dan met partijdigheid van X. X bleef zich daarna inspannen om het contact tussen de dochter en haar gezin en familie in stand te houden. X had daarbij echter evengoed rekening te houden met het feit dat de dochter meerderjarig was en zelfstandig de keuze had gemaakt om verder te gaan met haar vriend en niet meer terug wilde naar haar familie. Er is dan ook niet gehandeld in strijd met het vereiste van onpartijdigheid.

De gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over het regionale politiekorps Gelderland-Zuid en de hoofdofficier van justitie te Arnhem is niet gegrond. De klacht over het regionale politiekorps Haaglanden evenmin.

Slotbeschouwing

In deze zaak heeft de Nationale ombudsman geoordeeld dat de klachten van verzoekers over hoe zij door politie en justitie zijn behandeld, niet gegrond zijn. Het optreden van politie en justitie was in de kern gericht op het ontzetten van hun eigen dochter, een meerderjarige vrouw, die zich in een benarde positie bevond. Binnen de Nederlandse rechtsorde kan een meerderjarige vrouw zelf beslissen waar zij wil gaan en staan. Ook heeft zij vrije partnerkeuze. Door het opleggen van beperkingen en het uiten van (doods)bedreigingen was daar in deze zaak een inbreuk op gemaakt. De Nationale ombudsman vindt het terecht dat politie en justitie de belangen van de vrouw in kwestie boven die van haar ouders hebben gesteld.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Achtergrond

A. Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld (2010A010), in werking getreden op 1 juni 2010, vindplaats www.om.nl

B. Publicaties LEC EGG

J. Jansen, *'Je eer of je leven', een verkenning van eerzaken voor politieambtenaren en andere professionals*, Stapel & De Koning, tweede herziene druk 2008.

J. Jansen, *'Analyse van mogelijke eorzaken: het gebruik van de checklist en inzet van externe deskundigen'*, Rijksoverheid, oktober 2009.

R. Sanberg en J. Jansen, *'Het woord bij de daad voegen', (on)mogelijkheden voor bemiddeling bij de aanpak van (dreigend) eer gerelateerd geweld door de politie*, Rijksoverheid, juni 2011.

C. Wetboek van Strafrecht

Artikel 282

"1. Hij die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van de vijfde categorie.

2. Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren of geldboete van de vijfde categorie.

3. Indien het feit de dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie.

4. De in dit artikel bepaalde straffen zijn ook van toepassing op hem die opzettelijk tot de wederrechtelijke vrijheidsberoving een plaats verschaft."

Artikel 282a

"1. Hij die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt met het oogmerk een ander te dwingen iets te doen of niet te doen wordt als schuldig aan gijzeling gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde categorie.

2. Indien het feit de dood ten gevolge heeft wordt hij gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van de vijfde categorie.

3. Het vierde lid van artikel 282 is toepasselijk."

D. Artikel 8 Besluit beheer regionale politiekorpsen

"1. Het regionale politiekorps beschikt, zelfstandig of samen met een of meer andere regionale politiekorpsen, over een eenheid die uitsluitend tot taak heeft, indien redelijkerwijs mag worden aangenomen dat levensbedreigende omstandigheden tegen de politie of anderen dreigen, de volgende werkzaamheden uit te voeren:

a. het verrichten van planmatige aanhoudingen,

- b. het bewaken en beveiligen van politie-infiltranten,
- c. het assisteren bij het bewaken en beveiligen van het transport van getuigen, verdachten of gedetineerden,
- d. het assisteren bij het bewaken en beveiligen van objecten en
- e. andere werkzaamheden waarvoor toestemming is verkregen van Onze Ministers.

2. Onze Minister geeft regels over het beheer van de eenheid, bedoeld in het eerste lid. Indien deze regels voorschriften bevatten die aan de organisatie van de eenheid moeten worden gesteld, worden zij gegeven door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie."

E. Circulaire Aanhoudings- en ondersteuningseenheden, Staatscourant, 2009, 18660.